

עין משפט
גר מצודה

נה א מ"י פ"ז מהלכות
 וז"ל ומתנה הלכה ה
 טור אה"ע ק"ט
 נה ב מ"י שם הלכה ו טור
 שם:
 ה ג מ"י שם הלכה ד טור
 שם:
 נה ד מ"י שם הלכה ג:

קמה:

ואין השביעית משמחתה. ללא קרי ביה לא יגוש מכאן היה מביא ר"ת ראה דקיימא לן כלשנא נמרא דפרק קמא דמסות (נ ד) וס' ד"ה א"ד דלמך רב יהודה אמר שמואל המלוה את שכירו לגשר שנים א"ץ שביעית משמחתו וע"פ דלמי לדי לא יגוש השתא מיהא לא קרינן ביה לא יגוש דהכי נמי משמע הכא דמיין ללא קרינא ביה בשביעיות (א) לא ש"ך ביה למימר דשביעית משמחתה ועל ידי כך מגיה ר' יעקב מן מידק הפיי"ר אליהו חזקן זמן עשר כסף כי ילזנו בחצי ימיו יעוצנו (ו) ולשנא קמא דפרק קמא דמסות (סז) א"ת ליה דהמלוה לחבירו ל"ה שנים שביעית משמחתו ואין ר"ת פוסק כן אלא כלשנא נמרא דאית ליה אין שביעית משמחתו (י) ומגיה זמן עשר כסף כי ילזנו ולא נתמסע בחצי ימיו יעוצנו ואין נראה לר"י ראה מכאן דלא שייכא כלל שושבייתא למלוה שהרי מנחה דברים הס חוקים זה מזה דמשמחה הכא והכא הכי פירושו אין שביעית משמחתו ולא קרינא ביה לא יגוש ושמה לעולם לא יבא לדי לא יגוש סיכול לומר לו בנמולה אני עושה עמך או שתא לא ישא אשה אצל מלוה שבלסוף לא לדי לא יגוש שביעית משמחתה:

פי שנים דהוה

יִהְיֶה רִאיוֹן בֵּי וּפְסִינִי לְמַלְאָךְ
 דְּלֹמֵר לְעֵיל בְּרִי יֵשׁ מְחַלְלִין וְדָף קֶדֶד:
 מִלֵּוֹה לֹא הָיוּ בָּהֶם שׁוֹשְׁבֵינִי מִיֵּהָרָה כִּי
 רִאיוֹן כִּי שִׁמְאָל לֹא יִפְרַע עַל עֵלֹס:
עֲשֵׂה עִמּוֹ בִּאֲחֻת וּבִקֵּשׁ עֲשֻׁת
 עִמּוֹ בְּשִׁטְהֵי.
 לוֹ בְּשִׁמְיָא נִסִּים כָּל אֲחֵת אֲחֵי שְׂרֹוֹהִי
 לִישָׁא וְזוֹ אַחֵר וְזוֹ יִכּוֹל לִזְמֹר בִּאֲחֵת אֲחֵי
 עֹשֶׂה עִמָּךְ כִּדְרָךְ שְׁעִשְׂתָּ עִמִּי וְלֹא
 אֲעִרְתָּ בְּשָׂמִים וְהִרְרִי יִהְיֶה כִּי מִדְּרָבִי
 פִּירַשׁ גִּדְּרָנִסִּין אִיפְלָא עִמָּךְ
 בְּשִׁטְהֵי בְּשִׁמְיָא נִסִּים וּבִקֵּשׁ שְׁעִשְׂתָּ
 עִמָּךְ בִּאֲחֻת אֲחֵת יִכּוֹל לִזְמֹר לוֹ כְּשִׁתְּשָׁא
 אֲשֶׁה אַחֲרֵת אֲחֵי לָךְ בְּשָׂמִים פִּי וְלֹא
 אֲקִין לָךְ הַכֵּל בִּזְמַת הַשֶּׁשֶׁל וּמִיָּהוּ
 יִגְרַתָּה הַסְפִּירִים אֲחֵי שְׂפִיר כְּדִפְרִישִׁית:
 סְלֻתֹו

קבלות

מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא

וואָן שבעית משמעתה. אַם עברה שבעית בינתיים קודם שחזר וַיִּשָּׂא גַם הוּא אִשָּׁה; וְאִין כְּבוֹד נוֹטֵל פִּי עַיִם. הִיאֹל דְּחוּתָה לְחַמְעַם כְּדִמְנֵי לַעֲלִי וְקַדְוָה: [וְנָבִיט כִּבְד־מַטְּ מַפְנֵי הִיאֹל כְּמֹלֵה ה"ג לָהּ, וְנִסְפָּרִים כְּמוֹ נָבִיט כִּבְד־וְחוּתָה בְּעֹמֶה מַטְּ מַפְנֵי הִיאֹל כְּמֹלֵה לְדַלְתָּה כֵּן הִלּוּהוּ שִׁיחָר לֹו בְּעֹמֶה שִׁמְחָה וּפְרַעַן הוֹלֵךְ אַחֵר קִבְּיוֹת וּמֵן שִׁקְעָה לֹו הִמְלִיזָה; דְּלֹאֹ דְּרֵשֶׁתָּה דְּרִבִּית יֹאבִי לִיִּם. שֶׁמֶס רֵלֶה פֹּאחֶה לֹו אֵלֶּה מִמָּוָן שִׁמְחָה דְּרֵשֶׁתָּה הִרְבִּיָּה דְּדִוּוּן: דְּלֹא קִרְיָנָה בִּיה לֹא יִגּוֹשׁ. שֶׁאִין יִכּוֹל לְהִתְקוֹן כִּבְד־בְּשִׁבְעִית שֶׁהִירָ לֹא הִגִּיעַ וּמִנּוּ עַד שִׁישָׁה אֵלֶּה אִשָּׁה וְשִׁיחָר לֹו אִלּוּ דְּלֵינֶה נָבִיט אֵלֶּה כִּבְד־בְּעֹמֶה דְּלֹאֲמַרְנִי בְּמִסְכַּת מִכּוֹת (דף ג:) הִמְלִיזָה אִתּוֹ חֲבִירוֹ לְעַשֵּׂר שִׁנִּים אִתּוֹ שִׁבְעִית מִשְׁמַעְתּוֹ אִף זֶה לֹא הִגִּיעַ וּמִנּוּ עַד לְאַחֵר שִׁבְעִית הִלָּךְ בְּשִׁבְעִית אֲכִלְיָה אֵל מִטָּעֹל וּמִזִּנְיָה שִׁיכֹל לִנְגּוֹשׁ דְּעִדְדִין לֹא נִשָּׂא אִשָּׁה; דְּהוּי לִיִּם רִלּוּי. וּפִסְקִין הִלְכָּהּ בְּפִקּוּק יִם נוֹחֲלִין (לַעֲלִי דף קכח:) אִין הִכְבוֹר נוֹטֵל פִּי שִׁנִּים כְּמֹלֵה בֵּין שִׁנֵּי קִרְקַע בֵּין שִׁנֵּי מַעוֹת; הוּם כְּמֹאֵל. אִיִּם עֲשִׂינֵי לְהַחֲזִיר שׁוֹבְעִינֵי הוּם כְּעִיר כְּשֶׁנֶּשֶׂא שׁוֹבְעִין אִשָּׁה וְלֹא בִּיה בְּמַסְחָד: אִיִּבְעִי לֹו לְמִסִּי. וְנָבִיט כִּבְד־מַטְּ קוֹל טַכְלָה. (ו) אֲשַׁקְנִילָּה בְּלַע"י שְׁהִי מִשְׁמִיעִין קוֹל לֵבָל לְשִׁמּוֹת עַם הַתְּהֵן: אִיִּבְעִי לִיִּם לְאִדּוּעִי. וּמִדְּלֹא אִדּוּעִי תַרְעוּמֹת אִיִּם לִיִּם עֲלִיָּה דְּמַרְפֵּסֹס וְאִילֵּי אֵלֶּה שְׁלִיִּם מִיִּהֵה מַשְׁלֵם: עַד כְּמֹאֵל. דְּהֵא וְדִלִּי לִרְיָן לְנִטוֹת דְּמִי אִכְלִינֹה שֶׁהִירָ לֹא אֵכֶל עִמּוֹ: עַד וּזוּלָּה (ו) כִּרֹו. וּזוּלָּה אִילֵּי אוֹכֵל הִלָּךְ וּזוּלָּה פֹּאחֶה דְּמִי שׁוֹבְעִינֹה. וְדִגְרִישׁ עַד וּזוּלָּה אִיִּיִּהֵה בְּכַפִּי אֲכִלִּי

אמר רב מאי דכתיב
בעל גמרא וטוב לב
משנה רבא אמר
במשפטי משפטי
עני אבנים יעצב בהם
שני אבנים יעצב בהן
עצבים יסכן בהם אלו
אמר כל ימי עני רעים
זה שיש לו אשה
ס וטוב לב משתה
עני רעים זה רחמן
לוי אמר כל ימי
זה שדעתו רחבה
ואמר

אשמחך יותר ממה ששמחתי שאני חפץ בשמחה יתירה: ס"ד

יור שומצי עושר הגלוי כגון רוב בהמות שהכל רדעים בהן: וסו
והכל נאספין לשמוע ויש לו קול חכמה. וכן להשימיעו שומחן שאין
מכר חמדי נחמה נטבעות: **עטיר קטע**. יש מפרשין שיש לו בתים
שבת (א) וכן נראה בדאמרינן במתות (דף ס"ה:) עתה אלפס לשמן
על שם שמררה יום יום חדיר בפלפולו טעמים הרבה כשאר המתנצות
מיעין אינטי משקן. עמיר דבר המדוד כגון מנוחה שיש שמתכרין
ורא. והיינו נמי עמיר כמס כרו כמס עמודי תחום באלוהותי (דברים לב)
הורא. וכן לשבוע עת הורא יגלה שמועמדי: **מגרא**. סוגיית מגרא
עין הלכה מחוק משנה בדאמרינן התנאים מבלי עולם (פסות דף כ"ב):
אספא. כל ימי עני רעים זה בעל משנה שאינו יכול להורית הלכה
זה בעל הגמרא שידוע שמיעו על עיקרם וכן טעמיהם יור
מ: (א) זה בעל משנה שסבור שמיעו כל היום ואין לו אלא עני
הי למחן סוכנת (מלכים א' א'). כלומר שנהנה מהן: זה **איסענים**.
שקובל הכל דאורי ממוק לו שום כללון ושום דבר מילום: **קריה**.
(ו) ענינים הוא רואה וימנה מאורעות שלבו כובע חדיר עילין:
ואמר

ואמר

בחזק ויש להן קול עז. והוּא בעל אגדה שיכול לדרוש כ"מ בפני רבים בבית הכנסת וכבדת המשתה ויש לו (שם) שהוא חכם; עזירי מלכין, שיש לו כסף הרבה ומשכנר בה; עזירי קטנן, זה שיש לו חתים הרבה ומשכנין ומביאין לו שכירות ואין לו קול עזירי כל כך; והוּא בעל חסד, שיושב בביתו ומוסיף מפלסולו על שמועתו שישמע דתקוע היינו חתים כדכתבם ריעקב תקע את אהלו; עזירי

מסורת הש"ס

(א) ס"א בכיסי"י, (ב) [נכסות
סד.] הוריות י"ד, (ג) סנהדרין
ק. ד' (ד) כס"א: סמך, (ה) ז"ל
נחם, יעב"ץ.

תורה אור השלם

1 חזה דבר השמטה שמוט
כל בעל משה ידו אשר
ישה ברעוה לא יגש את
רעוה ואת אחיו כי קרא
שמוטה לו: דברים טו ב
2 כל ימי עני רעים וטוב
לב משתה חמיר:
משלי טו טו
3 מסייע אבנים יעצב כדום
מוקע עצים יסכן כס:
קהלת י ט

הגהות הב"ה

[illegible]

לעזי רש"י

אשקלנ"א
[אישקיליט"א], חג
(פסחון קטן).

מוסף רש"י

למרי הטיא, למי שקן
תנוהא למסד, תנוהא למי
שקן שמעתי, וברכות ד
כל ימי עמי רעים זה בעל
גמרא, שקסא ללמוד תרין
קושיא יסוגיא שיש צו
ושמורין ק"ה, זה בעל
משנה, וסבא ללמוד
רבא אמר איפסא, דנפלי
תלמוד נהני מיניו שידעו
לסירות לארץ ויחיה, חל
כמי משנה שפיר ולינו ידע
מסא אמר, דקין מורין הלכה
תמיר משנה וכו'.

רבינו גרשום (המשך)

משה. שהוא עשיר בדרך
החמדו כגון אבות לא
היו ואינו מריח בלא
בביתו צעירין. עתה כסף.
וכו שיש לו פקדנות של
זה והוא ואינו מריח בלא
אלא בבית צעירים. ששומע
מפי בתי ויודע מה ששומע
ואינו מחזיר כל כי שרע
לחדש בל מלכותו. שכן
צריך למי חטא. שאין
אדם יכול לחיות בלא חטא.
וזהו על גמרא שאין אדם
יכול לחיות איסור והיתר
ולא ליתן כי אם על מלא
שידוע לפרש ולחזקו
הוא על תלמודו. ששומע
כל היום בחיובו ויתיריותו
אין לו חטא.